

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila, plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(X. seja, dné 14. novembra leta 1890.)

Ob 1/2 11. uri odpre dež. glavar sejo konstatujoč sklepčnost. Zapisnik zadnje seje se prečita in odobri. Novo došle prošnje, katere naznanja dež. glavar, izročé se dotičnim odsekom, istotako poročila dež. odbora (priloge 59—61.)

Posl. Krsnik poroča v imenu upravnega odseka o uravnavi zdravstvene službe v občinah.

Predno se začne daljna splošna obravnava oglasi se za besedo:

Posl. Hribar, ter obžaluje, da je pismo, katero je deželni predsednik poslal deželnemu glavarju o uravnavi zdravstvenih zastopov, pisano v nemškem jeziku, ker je ravno deželno predsedstvo poklicano, da izvršuje ravnopravnost. Sicer pa je deželnemu predsedniku hvaležen za to pismo, ker obširno in natančno razpravlja uravnavo zdravstvenih zastopov in ker zamore služiti za substrat uvaževanju o spremembi določb gledé raznih odborov. Potem govori o okrajnih zastopih in izreka prepričanje, da bi njihova upeljava bila najboljša nadomestilo za zdravstvene zastope, cestne odbore in okrajne blagajnične zastope, ter stavi naslednjo resolucijo: Deželnemu odboru se naroča, naj vzame v pretres vprašanje, če bi ne kazalo zaradi poslovne olajšave mesto sedanjih cestnih odborov ter zdravstvenih in okrajnoblagažničnih zastopov, upeljati na Kranjskem okrajne zastope, kakor že obstoje v nekaterih drugih deželah in naj poroča o tem v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru.

Poročevalec Krsnik priporoča naj bi se ta resolucija dejala na dnevni red pozneje, ker bode gotovo obširnejša debata z njo združena. Temu pri-trdi posl. Hribar, istotako posl. Klun na opazko poročevalca preloži svoj že začeti govor na podrobno debato.

Poročilo dež. odbora povzamemo gledé imenovanja okrožnih zdravnikov: Z razpisom 22. dne aprila 1889. l. je deželni odbor razpisal vseh 37 služb okrožnih zdravnikov z natečajnim rokom do 31. maja 1889. Za te službe oglašilo se je 8 doktorjev medicine in 20 ranocelnikov. Za službe na Bledu, v Bohinjski Bistrici, Cerkljah, Kočevski Reki,

Kranjski Gori, na Raki, v Senožečah, Šmarji in Železnikih pa se ni zglašil noben prosilec. Na podstavi določil §. 6. zakona z dne 24. aprila 1888 poslali so se izkazi prosilcev s prošnjami vred zastopom zdravstvenih okrožij, da bi nasvetovali po tri osebe. Na podlagi teh nasvetov so bili od deželnega odbora v seji dne 28. novembra 1889 za stalne okrožne zdravnike imenovani, in sicer: za zdravstvena okrožja: 1. Lož: dr. Dušan Perišič, 2. Radeče: dr. Alfred Mahr, 3. Škofja Loka: doktor Anton Arko, 4. Trebnje: Alojzij Homan, sekundarij v deželni bolnici, 5. Vrhnika: dr. Janko Marolt, tudi sekundarij v deželni bolnici, 6. Kamnik: doktor Julij Dereani. — Začasne okrožne zdravnike pa so bili v zmislu §. 8. imenovani do tedaj kot okrajni ranocelniki poslujoči doktorji in ranocelniki, in sicer: za zdravstvena okrožja: Cerknica: Engelbert Busbach, Črnomelj: Anton Pavlin, Idrija: Ivan Šuntar, Ilirska Bistrica: Fran Bachman, Kostanjevica: dr. Josip Werner, Kranj: Edvard Globočnik, Litija: Jurij Oblak, Ljubljana: Fran Finc, Planina: Julij Mayer, Metlika: Ferdinand Salloker, Mokronog: Ignacij Moborčič, Radovljica: Frančišek Saurau, Novomesto: Valentin Bervar, Tržič: Rudolf Lukesch, Zatičičina: Jakob Lukan, Žužemperk: Ivan Posch. Ker c. kr. deželna vlada zoper ta imenovanja ni ugovarjala, poslali so se imenovanim zdravnikom dekreti pōtem c. kr. okrajnih glavarstev. Plače začasnih okrožnih zdravnikov uredile so se tako, da iznaša najmanj plača 400 gld. in največja 600 gld. Dalje so bili na podlagi posledobno došli nasvetov imenovani začasne okrožne zdravnike, in sicer: za zdravstvena okrožja: Kočevje: Anton Treitz, Velike Lašče: Ludovik Salloker, Ribnica: Iv. Bohek, Raka: Karol Peternel, Kranjska Gora: Iv. Dominik, in za stalnega okrožnega zdravnika za zdravstveno okrožje Cerklje: dr. Edvard Globočnik, asistent na porodišnici v Ljubljani. Ker je deželni odbor dogovorno s c. kr. deželno vlado zdravstveno okrožje Litijo razdvojil v zdravstveni okrožji Litija in Zagorje, imenovan je bil tudi za zdravstveno okrožje Zagorje začasnim okrožnim zdravnikom Mihael Morscher, okrajni ranocelnik v Zagorji. Dr. A. Homan bil je vsled lastne prošnje premeščen iz Trebnjega na Brdo, dr. D. Perišič pa iz Loža

v Ilirsko Bistrico, kjer je začasni okrožni zdravnik Fr. Bachman umrl. Isto tako se je tudi zdravniška služba v Radovljici izpraznila vsled smrti Fr. Sauraua ter se začasno oddala dr. I. Hoscheku z Moravskega, za Bled pa je bil stalno nameščen dr. E. Klimek, sekundarij tukajšnje deželne bolnice. Nadomestovanje zdravnika za zdravstveno okrožje Poljane izročilo se je okrožnemu zdravniku dr. Anton Arko-tu v Škofji Loki, za okrožje Šmarje pa začas-nemu okrožnemu zdravniku Fr. Fincu v Ljubljani. Koncem meseca avgusta t. l. bile so še izpraznjene sledeče službe okrožnih zdravnikov: 1. Bohinjska Bistrica, 2. Kočevska Reka, 3. Lož, 4. Senožeče, 5. Šmarje, 6. Trebnje in 7. Žužemperk, za katere se vzlic večkratnemu razpisu ni oglašil noben prosilec. Od deželnega odbora imenovani okrožni zdravniki nastopili so svojo službo meseca januarja t. l., pozneje imenovani pa potem, ko so jim bili izročeni dekreti.

Dalje povzamemo gledé razdelitve v zdravstvena okrožja: 1. Občini Kostelj in Gotenice sta se izločili iz zdravstvenega okrožja Kočevje ter se odkazali zdravstvenemu okrožju Kočevska Reka. 2. Občina Črni Potok se je izločila iz zdravstvenega okrožja Kočevska Reka ter se je odkazala zdravstvenemu okrožju Kočevje. 3. Občina Predvor se je izločila iz zdravstvenega okrožja Cerklje ter se je odkazala zdravstvenemu okrožju Kranj. 4. Občini Lipljenje in Račna sta se izločili iz zdravstvenega okrožja Ljubljana ter se odkazali zdravstvenemu okrožju Šmarje. 5. Občine Zagorje, Kosrèdež, Ržiše, Št. Lampert, Kandžje, Kolovrat, Vače, Hotič in Konj so se izločile iz zdravstvenega okrožja Litija ter se združile v novo zdravstveno okrožje Zagorje s stano-viščem okrožnega zdravnika v istoimenskem kraju. 6. Občina Ajdovica se je izločila iz zdravstve-nega okrožja Trebnje ter se odkazala zdravstvenemu okrožju Žužemberk. Razen tega je visoki deželni zbor v XIII. seji dné 18. nov. 1889. leta sklenil sledeče resolucije: 1. Dež. odboru se naroča, da naj stopi z dež. vlado v razgovor zaradi ustanovitve posebnega zdravstv. okrožja v Poljanski dolini. 2.) Deželnemu odboru se naroča, da naj stopi z deželno vlado v razgovor zaradi ustanovitve zdravstvenega okrožja v Dragi ali Ložkem potoku. 3.) Resolucijo zaradi premeščenja stanovanlišča okrož-

LISTEK.

Med knjigami in ljudmi.

(Češki spisal Svatopluk Čech, preložil I. Skalar.)

II.

(Dalje.)

Njen mož, ki se je mej tem tudi polagoma približal, pogledal je mojo gondolo z vidnim nezadovoljstvom. To je izrazil z besedami: „Čemu taki troški? Navaden ribiški čoln bi nam bil istotako dober.“

„Seveda, indijanski kanot tudi“, dejal sem pol v šali pol nejevoljno. „Ali omikani Evropejci dovoljujejo si lahko — in poleg tega še v nedeljo — tako nedolžno potrat.“

Sedli smo, soproga na zadnji sedež, jaz nasproti njima, in kmalu nas je nosil čoln po mirni, bliščeči planoti.

Kdo bi mogel na tak dan poln solnca in vonjave, o prijetnem pluskanji vesla, v lahkem čolnu, odnošajočim te dalje in dalje od prizorišča vsakdanjih brig in skrbij, kdo bi mogel na tak dan kljubovati prazničnemu veselju? Sam Karel je

razjasnil čelo in se oziral z veselim okom po svetli vodi.

Kmalu se je posrečilo gondoljeru obrniti pogled nas vseh na preračunjeno gracijoznost njega kretanj. Zdaj se je uprl ob veslo, kakor da bi hotel z njim odbiti divji morski val, zdaj je zamahnil z njim kakor s peresom po lastovki, ki se je bliskoma dotaknila s kriloma površine jezera, zdaj je stal ravno kakor jelka v ospredji ladije zroč v daljavo. Da bi popolnil iluzijo, trosil je s čistimi italijanskimi izreki.

Dražestna rojakinja, ki je smehlajaje se, motrila njegovo gibanje, nagovorila ga je najedenkrat v gladki, zvonki italijanščini: „Veslar, ali morda znate kako barkarolo?“

Dà, še tega je nedostajalo!

Lah je obrnil na pol proti nam svoj ogoreli obraz, švignil proti signori z ognjenim pogledom, pokazal zaničljivo se smehlajajočo vrsto snežnobelih zob in začel mesto odgovora položivši roko slikovito v prerezo priproste srajce na suhe prsi, nastopno pesem:

Signoru krásnou vozil jsem
lagunou hladkou sem a tam,
smích měla v oku, na rtu smích

a v bílém čele drahokam.

Zechina sklouzla v ruku mi,
ted' pluju, pluju — nevím kam;
zechinu nosím na srdci,
však štědí mě to tam, to tam!

Pohvale, s katerimi smo obsipali gondoljera, naukušile so ga za drugo, tretjo pesem.

In tako smo o vednem njegovem prepevanji, v živem razgovoru, katerega se je tudi veseli Karel udeleževal, pripluli do otoka. Ločil se je s sočnatim zelenjem gostih, slikovito skupljenih dreves ostro od skalnatega ozadja, in na vrhu njegovem kazalo se je mej vejami bukev in hrastov sivo zidovje pustega samostana, čegar ostro, rtasto ospredje in sloki, okrogli stolp sta se bliščala v polnem solnčnem žaru.

Predno smo pripluli do kopnega, napredoval sem jako, kar se tiče podatkov o zanimivi dvojici. Zvedel sem, da je moj rojak podedoval po otcu zvonko zgodovinsko ime Karel Smělý, da je Julija postala pred letom dnij njega žena, da je preživel svoje medene tedne pod krasnim nebom italiskim, in da se zdaj živi s poučevanjem v angleščini, italijanščini in francoščini. Ona dva pa sta zvedela od mene, da se imenujem Pavel Roland, da sem

nega zdravnika za zdravstveno okrožje Kočevska Reka iz tega kraja v Banjaloko naznanil je deželni odbor c. kr. deželni vladi, da zasliši zastop zdravstvenega okrožja. 4. Gledé resolucije zadevajočo ustanovitev lastnega zdravstvenega okrožja za občine Stari Trg, Čeplje, Radence, Dol, Dolenja Podgora in Vrh okraja Črnomalskega. Dež. odbor je po dogovoru z vlado izjavil, da ne more pritrditi ustanovitvi tega zdravstv. okrožja. 5. V XIII. seji 18. nov. 1889 izrekel je vis. dež. zbor željo, da naj deželna vlada dogovorno z deželnim odborom določi stanovališče okrožnega zdravnika za Postojinsko okrožje v Št. Petru. Ker se je izrekla deželna vlada zoper premeščenje zdravnika iz Postojine v Št. Peter, je deželni odbor potem z nova deželni vladi naznanil razloge svojega nasveta ter prosil, naj se istemu pritrdi. (Dalje prih.)

Govor deželnega poslanca Vilj. Pfeiferja v seji kranjskega deželnega zbora dne 11. novembra 1890.

Slavni zbor! Znano je visoki zbornici, da je načrt zakona o prisilnem legalizovanju takoj pri svojem rojstvu najdel toliko protivja, da ga je državni zbor dvakrat zavrgel dne 28. aprila, in 21. junija 1871. l., da ga je pa vlada po ovinkih potom zemljiškopravnega zakona v § 31. utihotapila, kateri paragraf je bil potem navzlic tehtnim ugovorom in resnim pomislikom vsprejet v državnem zboru dne 27. junija 1871. l. Od te dobe sem dohajale so državnemu zboru mnogobrojne prošnje deželnih zborov, občin in drugih društev zahtevajočo odpravo tega nadležnega paragrafa. Državni zbor je tudi sklenil 1875. l. odpraviti ta nepriljubljeni paragraf — čemur pa vlada ni pritrdila.

Še-le letos se je pustila vlada toliko omehečati, da je privolila pri uknjižbi nekaterih pisem in listin olajšave, ki se nahajajo v državnem zakonu z dne 10. junija 1890; omenjene olajšave obstojé v tem, da stranka sama lahko doma napravi dotično pismo, pobotnico, odstopno pismo itd., da jej torej ni treba hoditi do sodnije ali do notarja, če se uknjižijo taka pisma, katerih vrednost ne presega napovedanega zneska 100 gld., potem pa da v takih slučajih ni treba poveriti (legalizovati) podpisov pri notari ali sodniji; — zadostuje, če dva verodostojna (zanesljiva) moža kot pričé dotično pismo podpišeta s svojim imenom in priimkom, ter dostavita svojo obrt ali svoj posej, stanovanje in starost s pristavkom, da jima je taisti, čegar podpis potrjujeta — osebno poznat.

Zalibog so to olajšave — o katerih se gledé formalnosti lahko reči more, da se imenujejo olajšave po isti pravici, kakor „lucus a non lucendo“ — zelo omejene, ker ne veljajo za pisma, ki se imajo napisati v deželni deski, za pooblastila in za pisma, v katerih znesek terjatve ali cena ali vrednost kake legovine ali kake pravice ni določena ali pa v kateri navedena svota brez obresti in pripadkov presega znesek 100 gld.

Vender je to — kar državna postava dovoljuje — gledé sedanjih slabih gospodarskih razmer, pri katerih treba gospodarju na vsak krajcar skrbno gledati, predno ga izdá — vsaj neka olajšava in to je današnje predlagatelj napotilo, predlagati ta postavni načrt, vsled katerega naj bi se upeljala v državnem zakoniku dovoljena olajšava tudi v naši kronovini; to je v zmislu večkrat omenjene državne postave mogoče, če deželni zbor izreče, katere stvari so v mejah državnega zakona malostne.

Sicer so te olajšave — neznatne, vender pri-

posestnik in da potujem za zabavo — vse, kakor sem bil zapisal v knjigo za tujce v hotelu.

Prepuštvši čoln skrbi pevca Laha, korakali smo po malo izhogeni stezici navzgor k razvalinam Orjaško drevje pozdravilo nas je s hladom in senco, močno vonjavo gozdnih cvetic. Kakor temnozelen mrak razgrinjalo se je nad nami različno listje, polno prijetnih razlik in prehodov od temnega do svetlega; tu trepetal je jedino svetel listek v popolnem somraku, tam skakljali so solnčni pramenci boječe z lista na list, zlateč njihove kraje, drugje prodirali so v velikih trakovih in delali na sivih deblih in zelenem mahu žolte, trepetajoče proge. Sveta tihota se je širila na okrog. Le včasih začulo se je od daleč tičje žvrgolenje, zašumela je jaščERICA po suhem listju na tleh, preletela se je brenčeca muha s cveta na cvet.

Udajali smo se popolnoma užitkom milega sprehoda: Julija je odbitevala zdaj na desno zdaj na levo v goščo za gozdnim cvetjem, katero je z nemalo pazljivostjo in skrbjo sestavljala v pisano kito. Jaz in Smělý sva se pogovarjala o stavbinskih spomenikih srednjeveških, kar pa naju ni oviralo, da bi kakor na povelje ne obračala očij zdaj na desno zdaj na levo, vselej proti oni strani, kjer je Julija baš odtrgala cvetlico in ž njo obogatila svojo kito. (Dalje prih.)

dejo v poštev v tistih slučajih, kedar odpadejo za dotične stranke in identitetne priče daljna, s troški združena pota, zamude časa, kolek in pristojbina legalizovanja: troški za pota strank in identitetnih prič so pa tem manje potrebni v sedanjem času, ker bi vsled novo urejenih z ogromnimi troški vzdrževanih šol sedanji šolski naraščaj lahko toliko bil izobražen, da si lahko sam doma napiše kakšno odstopno pismo, pobotnico ali drugo izjavo.

Utegne se mi oporekati, da bi se vsled današnjega predloga še bolj razcvetelo zakonno pisarstvo — ali gospóda moja, zakonno pisarstvo je stara stvar, ki bo trajala vse žive dni, če tudi imamo zoper to ostre postavbe — saj se tudi tatvine in drugi pregreški ne dajo zadušiti, dasiravno jih preganjajo paragrafi in hude kazni.

Tudi prisilno legalizovanje ne more iztrebiti zakonnega pisarstva, ker je notar — kateremu predloži stranka kakšno listino ali pismo — le dolžan na zahtevanje dotične stranke legalizovati nje podpis, ne da bi bilo notarju treba znati, kaj je v dotičnem pismu ali kdo ga je napravil.

Bojazen, ki se čuje sémtertja, da se bodo — ako se po današnjem načrtu za nekatera pisma odpravi prisilno legalizovanje — ponarejala dotična pisma, se mi vidi nekoliko pretirana — gotovo si bode vsak dvakrat premislil in se branil podpisati listino kot priča in temu svojemu podpisu pristaviti cel svoj nacionale (ime, priimek, stanovanje, starost, obrt, posej), o kateri listini mu je znano, da je falsifikat bodisi gledé stvari, bodisi gledé osebe, tako, da si mora svest biti, da ga njegov podpis prej ali pozneje spravi v neljubo dotiko s kazenskimi paragrafi.

Gospóda moja! Gledé uprašanja malenkosti usojam se opozoriti na bagatelno postavbo, na postavbo o pogojnem plačilnem povelji, o sumarnem postopanju, katera zadnja postavba priznava kot malostne reči tiste, ki brez obresti in drugih pripadkov ne presegajo 500 gld.

Ako se oziramo na te postavbe, ki so se dosedaj dejanski obnesle, moramo pač priznati, da je meja, ki jo stavi državni zakon, precéj ozka, in da lahko mi, — ako res želimo kake olajšave gledé legalizovanja, — gremo do skrajne meje ter proglasimo v naši deželi za malostne tiste stvari, katere navaja § 1. današnjega predloga.

Moj predlog, ki se nahaja v prilogi, se glasi: „§ 1. Malostne zemljiško-knjižne stvari v smislu državnega zakona z dne 5. junija 1890, drž. zakonika št. 109, so one, pri katerih v dotičnih listinah napovedani znesek kake terjatve ali cena ali vrednost kake legovine ali kakega prava sploh ne presega svote 100 gld. brez obresti in postranskih pristojbin.“

S tem predlogom naš deželni zbor ni osamljen, ker se pečajo z enakimi olajšavami pri legalizovanju, oziroma uknjižbi, malostnih zemljiško-knjižnih stvari tudi sosedni štajerski, koroški in drugi deželni zbori. Priporočam, da se moj predlog izroči upravnemu odseku v pretresovanje in posvetovanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. novembra.

Češki deželni zbor

bode v torek začel debato o preosnovi deželnega kulturnega sveta in to bode poslednji predmet, s katerim se bode bavil to jesen. Deželni budget pa pride na vrsto še le po božiči. Vlada vsekako hoče, da se predloga o deželnem kulturnem svetu reši pred deželnim budgetom. Ne ve se pa, bode li to mogoče, ker bode debata jako dolga.

Škofjske konference na Dunaji.

Škofje, ki so sedaj se zbrali na Dunaji, posvetovali se bodo nekda pred vsem o šolskem vprašanju. V gospodski zbornici hočejo nekda storiti letos v tem oziru nov korak. Škofjskim konferencam se je baje predložila neka vladna izjava glede verske šole.

Ker se volilna doba državnemu zboru bliža koncu, ni misliti, da bi se pred volitvami premenil šolski zakon. Če res hočejo škofje sprožiti zopet šolsko vprašanje, ima to le namen, uplivati na volilno agitacijo. Šolsko vprašanje bode torej glavna stvar, o kateri imajo odločiti bodoče volitve. Volilci bodo imeli izreči svoje mnenje, so li za versko šolo v zmislu izjave škofov ali ne.

Vnanje države.

Avstrija in Rusija.

„Bosnische Post“ objavila je članek, za kateri je navode dobila gotovo iz vladnih krogov. V tem članku se pravi, da bode prihod carjevičev na Dunaj gotovo ugodno uplival na daljši razvoj Bosne in Hercegovine. Sedaj je jasno, da Rusija ni nasprotna avstrijski okupaciji teh dveh pokrajin, ker vidi, da Avstrija vedno spolnjuje dolžnosti, katere je prevzela. Avstrijski in ruski interesi v Evropi pa tudi na Balkanu si po mnenji bosenskega oficijoznega lista ne nasprotujejo.

Potovanje ruskega carjeviča.

„Times“ mislijo, da ruska politika ostane vedno jednaka in se motijo oni, ki menijo, da se bode kaj spremenila vsled carjevičevega potovanja. Vse-

kako pa kaže to potovanje, da v Rusiji sedaj prevladuje mirna sapa. Omenjeni list misli, da bode ruski carjevič imel v Indiji priliko preveriti se, da je prebivalstvo zadovoljno z angleško vlado in da bi Rusiji ne bilo lahko prisvojiti si to deželo.

Seveda za to zadovoljstvo ve samo angleški list. Carjevič pa na svojem potovanju nikakor ne bode imel prilike preveriti se o mnenji prebivalstva, kajti angleška oblastva bodo že skrbela, da se vse pokaže ruskemu prestolonasledniku v ugodni luči. Sicer smo pa preverjeni, da ima Rusija že druge ljudi, da jo poučé o pravem mišljenju prebivalstva v Indiji, če ima to zanj kaj interesa. Carjevičovo potovanje zatorej nema v tem oziru nobenega pomena.

Bolgarska cerkvena sinoda.

Člani bolgarske cerkvene sinode pohodili so tudi kneza. Njen predsednik je v svojem ugovoru naglašal, da so člani sinode zmatrali za svojo dolžnost se vladarju predstaviti in se nadejajo, da jih bodeta knez in vlada podpirala, da se povoljno rešijo nekatera važna vprašanja, tikajoča se bolgarske cerkve. Knez je odgovoril, da ga veseli, videti pred seboj zastopnike narodne cerkve in je obečal, da bode vedno pospeševal bolgarske cerkvene interese. Ta jako prijazni vsprejem je pokazal, da ni več nasprotja mej knezom in bolgarsko višjo duhovščino. To je vsekako velik uspeh Stambulova vlade, ki je dolgo baš v višjih cerkvenih dostojanstvenikih imela največje nasprotnike.

Gibanje v Armeniji.

Sin znanega Muse beja zbral je veliko četo Kurdiv in ropá ž njimi okrog Muša. Turška oblastva to početje kaj ravnodušno gledajo. V Billisu propovedujejo šeiki sveto vojno proti kristjanom. Da se pri tacih razmerah tudi Armenci oborožujejo, je čisto naravno. K Trapecuntu zaprli so armenski klub, ker se je zvedelo, da je središče tajne zveze, katera pripravlja ustajo.

Francosko društvo za gojenje prijateljskih odnosajev z Rusijo.

uložilo je nedavno na francosko vlado prošnjo, da bi se priznalo kot občno koristno društvo. Minister vnanjih zadev je povabil na to predsednika k sebi in mu razložil, da se želji društva ustreči ne more. V tem društvu je mnogo reakcionarnih elementov, ki bi utegnili s časom v njem odločevati, kakor so v ligi patrijotov. Če bi vlada to društvo za občno koristno priznala, prevzela bi odgovornost za rovanja teh republik sovražnih življev. Pa tudi iz političnih ozirov to ni umestno, kajti potem bi vlada ne mogla odreči priznanja kacamu družemu tacemu društvu, ki bi se osnovalo morda za gojenje prijateljskih odnosajev z Italijo in Nemčijo. Ta ministrov odgovor članov omenjenega društva ni zadovoljil in sedaj napadajo ministra po svojih glasilih, očitajoč mu, da tako pleše, kakor mu godejo v Berolinu.

Neredi v Srednji Ameriki.

Predsednika honduraške republike Bograna oblegli so bili ustajniki v glavnem mestu Tecugicalpa. Predsednik je z vojniki prodril skozi ustaške vrste in ostavil glavno mesto. Guatemalski predsednik je poslal Bogranu 1000 vojakov na pomoč. Sedaj vojaki preganjajo ustajnike, katerim je vodja neki Sauchez. Bati se je še večjih nemirov v Srednji Ameriki.

Mestna višja dekliška šola s slovenskim učnim jezikom v Ljubljani.

V Ljubljani 11. novembra.

(Konec.)

Želeč, da bi mogla občinskemu svetu priporočati tako šolo, ki bi našim razmeram in potrebam vsestranski ustrezala, naprosila sta odseka mestni magistrat, da se obrne do vodstev takih šol po družih mestih, kjer imajo take šole že ustanovljene. Mestni magistrat je to storil in dobil je dotična poročila in druge podatke. Taki podatki prišli so od taciš šol iz Gradca, z Dunaja, iz Prage, Linca, Trsta i. t. d., a stroški za vzdrževanje neso nikjer razvidni, samo Trst je sporočil, da višja dekliška šola stane 32.841 gld. na leto. Združena odseka sta sprevidela, da tak aparat, kakor ga imajo te šole, našim razmeram ne ugaja, in da bo treba, gibati se v mnogo ožjem okviru. Baval pa se bode šolski odsek o programu šole, ki se ima v Ljubljani ustanoviti pozneje, ter bode mestnemu zboru o tem poročal.

Za danes pa je važna ta zadeva, v drugem oziru in sicer je v prvi vrsti rešiti vprašanje: Kdo prevzame od g. J. Gorupa ponujana bolniška poslopja s pogojem, da ustanovi višjo dekliško šolo, ker od tega sklepa je odvisno nadaljno obravnavanje z deželnim zborom, ki namerava še v tem zasedanju rešiti vprašanje o preložitvi deželne bolnice. Da se to vprašanje povoljno reši, da se deželna bolnica premesti iz osredja mesta Ljubljanskega, to je pač želja vsacega izmed nas, to vprašanje je za naše mesto tako eminentne važnosti,

da bi njega rešitev morali podpirati, ko bi nas tudi občutnih žrtev stalo Dežela premesti pa bolnico le tedaj, ako staro bolnico z vrto vred g. Gorup prevzame za 120.000 gld., g. Gorup jo pa prevzame le pod tem pogojem, da se ustanovi v Ljubljani višja deklinška šola s slovenskim učnim jezikom, za kar bi on bolniška poslopja in pripadajoči del vrta daroval. Šolski in finančni odsek sta uverjena, da so bolniška poslopja za mesto Ljubljansko velike vrednosti. Ne bodem navajal drugih koristij, zadostuje naj že to, da si mesto prihrani čez 3000 gld. na leto, ako v teh poslopih nastavi tudi obrtno šolo, za katero mora zdaj mesto najemščino plačevati.

Omenil sem že poprej, da višja deklinška šola, ki se ima v Ljubljani ustanoviti ne bode namenjena samo mestu Ljubljanskemu, ampak vsej deželi, ker bodo to šolo pohajale tudi deklice z dežele, zato sta pa odseka uverjena, da bode dežela mestu gotovo z znatnim letnim prispevkom na pomoč prišla, kar je deželni zbor v poslednjem zasedanju tudi že obljubil. Glede na vse to stavim v imenu šolskega finančnega odseka sledeče predloge:

1.) Mesto Ljubljansko prevzame dar g. J. Gorupa.

2.) Obvezuje se ustanoviti višjo deklinško šolo s slovenskim učnim jezikom proti temu, da za vzdrževanje te šole deželni zbor privoli 4000 gld. letne podpore in mestu prepusti bolniška poslopja s pripadajočim delom vrta, ter otvori to šolo takrat, kadar pride v faktično posest Gorupovega darila,

3.) Mestnemu magistratu se naroča, da o tej zadevi potrebno ukrene. (Veliko odobravanje od strani mestnih odbornikov.)

Domače stvari.

— (Deželni zbor štajerski) predložil je deželnemu zboru poročilo ob uravnavi Savinje od Mozirja do Celja. Delo bode stalo do 150 000 gld. Od te svote prevzela bi dežela 40%, država 40%, 10% okraji Gornjigrad, Vransko, Šoštanj in Celje, 10% pa občine Prihova, Mozirje, Loka, Rečiška vas, Male Braslovče, Podvin, Polzela, Dolenje Gorče, Orlavas, Latkovavas, Sv. Peter, Sv. Lovrenc, Žalec, Zabukovec, Petrovče, Kasaze, Levec, Medlog Celje.

— (Deželni zbor istrski) se je včeraj zaključil.

— (Obravnava protistolnemu kapelanu Kalanu) zaradi kupovanja glasov nadaljevala se bode pri deželnem sodišči dne 21. t. m. Razven jedne priče, ki zadnjič ni prišla k obravnavi, dasi je bila povabljen in prič, katere osebno izpovedanje je zahteval zagovornik dr. Mosché, povabljenih je še trinajst novih prič.

— (Iz Celja) došla nam je vest, da se tamonjski nemškutarski trgovci sklenili, odsloviti vse svoje slovenske trgovske pomočnike. Treba bode skrbeti za te žrtve nemškutarske strasti, da kje drugej zopet dobé službo, na drugi strani pa tudi za to, da se bode slovensko občinstvo primerno odzivalo nemškutarskim trgovcem v Celji za ta najnovejši korak.

— (Iz Rapocove ustanove) podelile so se podpore po 150 gld. sledečim visokošolcem: G. J. Žolgarju, stud. iur., g. J. Neratu stud. iur. in g. K. Ipavicu, stud. med. vsem iz mariborskega okraja. Želeti bi bilo, da bi se odbor Mariborske posojilnice, ki ima te podpore deliti, oziral tudi na prosilce iz šoštanjskega okraja, posebno ker si je ranji rodoljub večino svojega premoženja pridobil kot beležnik v Šoštanji. Čudno je tudi, da jeden izmed navedenih gospodov niti ne zna slovenskega jezika, dasi se smejo Rapocove podpore le Slovencem deliti.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 16. t. m. predstavljala se bode privikrat narodna igra: „Stari Ilija“, katero je spisal gosp. Ignacij Borštnik. Uloge so v najboljših rokah in ker je igra s petjem, katero je priskrbel g. Andrej Vavken, nadučitelj in župan v Cerkljah, upamo, da bomo imeli lep večer in polno hišo.

— (God presvetle cesarice Elizabete) kumice zastavi kranjskega veteranskega kora, praznovalo bode rečeno društvo s sv. mašo dne 16. novembra ob 8 uri zjutraj v sv. Jakoba cerkvi, ako bi bilo vreme neugodno, bode slavnost dné 23. novembra.

— („Glasbena Matica“) zahteva od svojih učencev učnine samo 1 gld. na mesec in poučuje poleg po učenci izbranega instrumenta, glasbeno

teorijo harmonijo, in pa skupno petje brezplačno, je torej z ozirom na razloge, katere je navajalo filharmonično društvo pri svoji zadnji glavni skupščini najceneji zavod na Avstrijskem. Narodno občinstvo pa tudi spoznava svoj, za razširjanje in udovršbo narodne glasbe prevažni zavod in mu pošilja svojo mladež tako mnogobrojno, da je že 7 učnih sob prenapolnjenih

— (Dr. Emil Holub) bo 4. dan prihodnjega meseca decembra predaval tukaj v redutni dvorani. Natančneje poročali bomo v jedni prihodnjih številkih.

— (Na učiteljski v Mariboru) vrše se te dni izpiti za ljudske in meščanske šole. Zglasilo se je k izpitom 23 učiteljev in učiteljic.

— (Zadruga fijakarjev in voznikov) se je začasno ustanovila. Načelnik jej je gospod Ivan Turk, podnačelnik gospod Josip Juvan. Odborniki so gg.: Fran Šebenik, Josip Bostijančič, Anton Štebi in Fran Novak. Namestniki gg.: Janez Novak in Matevž Černe. V kratkem bode zadruga predložila pravila deželni vladi.

— (Cesta iz Radgone v Ljutomer) preide sedaj po otvoritvi železnice mej ceste druge vrste.

— (Javno predavanje.) V bralni sobi tukajšnjega muzeja predaval je včeraj gosp. kustos profesor Müllner o jako zanimivi ladiji, ki se je dné 25. oktobra pri kopanju jarka našla na g. dr. Josipa Koslerja posestvu v Ljubljanskem barji. Ladija je 28 metrov dolga, nad 5 m. široka, torej skoro dvakrat daljša, nego so največji krakovski čolni. Gosp. kustos opisaval je mnogobrojnemu občinstvu, mej katerim je bilo tudi več dam, najprej barje samo in našteval plasti, iz katerih sestoji barje. Pod površjem je prva plast takozvani „trebež“, pod njim šota, pod šoto „rujav o blato“, pod poslednjim „polžikarica“, tako imenovana zaradi mnogih konhiliij. Ker je najdena ladija bila deloma napolnjena z rujavim blatom, sme se sklepati, da je ta najdba iz predrimske dobe, 500—600 ali tudi več let pred Kristom. Gospod predavatelj je svoj govor pojašnjeval z mnogimi narisi, fotografijami in deli najdene ladije, katera je služila za prevažanje blaga z Vrhnik v Ljubljano, dodal mnogo opazek o Etruskih in etrurijskih najdbah na Kranjskem in o sorodnosti izkopanih starin. Občinstvo je g. kustosu za prezanimivo in jako poučno predavanje izrazilo glasno priznanje.

— („Matica Hrvatska“) razpošilja te dni svoj „Izveštaj“ za leti 1888. in 1889. iz katerega je razvidno blagonsno delovanje Matično za kulturni razvoj naroda hrvatskega. V preteklem letu je Matica zgubila svojega predsednika Ivana Kukuljevića Sakcinskega ter podpredsednika Janka Jurkovića. Novi predsednik je vseučilišni profesor Tade Smičiklas. — Poleg hiše, ki je cenjena na 60.000 gld., znaša za leto 1889. skupni glavnični imetek „Matice Hrvatske“ 61.430 gld. 63 kr. Pri sklepu imenika meseca septembra t. l. šteje za l. 1889 vseh članov 7284. — Za l. 1890 izidejo knjige okrog Božiča in sicer 1.) Hoić: Slike iz občega zemljopisa II. S 93 slikami in 4 kartami. 2.) Tomić Hermina: Zabluda matere. Igrokaz. Kita cvieća. Vesela igra 3.) Matavulj: Iz primorskog života. Pripovijetke. 4.) Preradović. Izabrane pjesme. S pesnikovo sliko. 5.) Tordinac i Odabrane ertice i pripoviestf. S sliko piščevo. 6.) Šandor-Gjalski: Na rodjenoj grudi. Ladanjske slike. 7.) Lopašić: Bihać in Bihaćka krajina. Z 10 slikami in 1 karto. — Poleg teh še v Matični zalogi za člane po 1 gld. 8.) Demosten: Izabrani govori. To je še 8. zvezek „Prevodov grških in latinskih klasikov“. — Matičin odbor prosi, da se mu članovina pošlje vsaj do konca tega meseca. — Poverjenišvo Ljubljansko pošlje „Izveštaj“ družbenikom na dom ter ob jednom pobere članovino za l. 1890 od onih udov, ki je še neso poravnali. Ako kdo želi „Matici Hrvatski“ pristopiti kot član s 3 gld., zglati naj se blagovoljno pri g. Antonu Žlogarju, kuratu na Gradu ali pa pri g. Ivanu Bonači, knjigovezu Poljane št. 10, ki je zato pooblaščen.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradci) ima v ponedeljek, dne 17. novembra svoje III. redno zborovanje v prostorih hotela „zum gold. Ross“ s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika, 2. Poročilo preglednikov knjižice, 3. Predavanje: O verskem gibanju na Češkem v 15. stoletji, čita g. cand. phil. Fr. Gestrin, 4. Pogovor o Prešernovi slavnosti, 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

Št. 8443.

Slavnemu uredništvu „Slov. Naroda“

v Ljubljani.

Z ozirom na notico „Doktor Bock torej vendar nameščen!“, priobčeno med domačimi stvarmi v „Slov. Naroda“ št. 259. z dné 11. novembra t. l. se slavno uredništvo uljudno pozivlje, da sprejme v prvo prihodnjo številko Svojega lista sledeči popravek:

Ni res, da se ima dr. Bock zahvaliti za imenovanje dr. Schafferju, Deteli in dr. Vošnjaku, temveč jedino res in pravo je, da je deželni odbor dr. Bocka ordinarijem novo ustanovljenega oftalmološkega oddelka imenoval, izvršujé jasni sklep visokega deželnega zbora z dné 18. novembra 1889. l.

Od deželnega odbora kranjskega.

Ljubljana dné 13. novembra 1890. l.

Deželni glavar: Dr. Poklukar.

Telegrami „Slovenskomu Narodu“:

Atene 13. novembra. Ruski carjevič včeraj zvečer semkaj došel. Prebivalstvo vsprejelo ga je z živahnimi klici. Na čast visocemu gostu bilo je mesto razsvetljeno.

Peterburg 13. novembra. „Journal de St. Petersburg“ piše, da bode Salisburyjev govor na lordmajorjevem banketu o potovanji ruskega carjeviča v Indijo vzbudil v Rusiji najsimpatičnejši odmev.

Beligrad 13. novembra. Skupščina sešla se je danes. Svečana otvoritev s prestolnim govorom bode še le po potrditvi volitev.

Dunaj 14. novembra. Uradni list objavlja cesarjevo ročno pismo grofu Taaffe-u, s katerim se državni zbor sklicuje na 4. dan decembra.

Dunaj 14. novembra. Cesar je brzojavno najsočutneje uprašal, kako se počuti soproga finančnega ministra Dunajevskega. Isto tako tudi nadvojvoda Karol Ludovik. Bolnici obrnilo se je že na bolje.

Wels 14. novembra. Nadvojvodinja Marija Valerija bode skoro popolnoma zdrava. Telesni zdravnik Wiederhofer danes odpotuje.

Reka 14. novembra. V rafineriji za petrolje je danes nastal ogenj. Kolika je nevarnost, še ni znano, vreme je ugodno.

Razne vesti.

* (Zanimiv dvorni vlak.) V Parizu naredili so te dni dvorni vlak za portugalskega kralja. Ta vlak je zaradi tega zanimiv, ker ima vsprejemno sobo, obednico, sobo za ministersko posvetovanje, sobi za kralja in kraljico, pisalni sobi za kralja in soprogo i. t. d. Vsa priprava je jako priprava in elegantna.

* (Ženin, ki ima smolo.) Nek gospod v Berolinu hotel se je baš peljati po svojo lepo vesto, da pojdeti k poroki. Poprej je še stopil k brivcu. Ko ga je brivec baš pod nosom bril, je kilnil, in brivec mu je pri tem odrezal konec nosu. Ženin moral je v bolnico namesto k poroki.

* (Čudna poštna pošiljatev.) Znano je, da v Angliji ne zavrnejo nobene poštné pošiljatev. Nedavno je pošta izročila adresatu živega prešička, ki je imel na vrat privezan listek, na katerem je bil naslov.

* (Bogate Američanke) jele so svojim psom in mačkom kupovati srebrne in zlate ovratnike z udelanimi dragocenimi kamni. Ti ovratniki so jako podobni braseletom, ki jih nosijo dame na rokah.

* (Jednajstkrat omožena.) V Novem Yorku živi gospa Boulton, ki je še le 56 let stara, a je vendar že najstokrat omožena. Najprej se je omožila 16 letna deklica za mizarjem Draklom, ki je pa čez tri leta umrl. Potem je vzela inženirja Robertsa, od katerega se je pa ločila. Na to se poroči z dr. Maryattom, s katerim živi 3 leta v srečnem zakonu. Pod vodstvom moža svojega izuči se zdravilstva in napravi izpit. Po Maryattovi smrti vzame trgovca Ballarda, ki se je pa kmalu na železnici ponesrečil. Sedemindvajsetletna ženska poroči se z odvetnikom dr. Vani-jem, ki umrje čez dve leti. Potem se je zaporedoma poročila z izumiteljem Strauhacherjem, lekarjem Moorom, slikarjem Thomasom in posestnikom Cunninghamom. Z vsakim je živela kaki dve leti, potem se je pa ločila od njega. Njen deseti mož rentir Spencer bil je pravi korenjak že zaradi tega, ker je poprej pokopal že sedem žen. Živel je z njo srečno dve leti in jej v poslednji oporoki volil pol milijona dolarjev. Po Spencerjevi smrti vzela je sodca Boultona, od katerega se je sedaj ločila. Sedaj je prosta in išče dvanajstega soproga. Otrok ima devet in se le dva jednako pišeta, ker je skoro vsak iz drugega zakona. Po njeni smrti bode lepo število dedščinskih pravn, ki bodo tako izvirne in zanimive, da se jih že sedaj romanopisci veselé.

Poslano.

Na očitjanja zaradi imenovanja dr. Bock-a brezplačnim ordinarijem na ophthalmologičnem oddelku blagovoli naj „Slovenski Narod“ vsprejeti sledeče pojasnilo:

Slavni deželni zbor kranjski je lani v 13. seji dne 18. novembra sledeče sklenil:

„Ker se čedalje bolj kaže potreba samostalnega ophthalmologičnega oddelka v tukajšnji bolnici in so zdaj najugodnejši pogoji za tako organizacijo s sodelovanjem močij, katere so že v rabi, in ne da bi se posebna denarna sredstva potrebovala, ukaže se deželnemu odboru, da precej ustanovi na podlagi nasvetov vodstva deželne bolnice ophthalmologični oddelek.“

Proti temu predlogu sem jaz takrat glasoval, a bil je vsprejet od deželnega zbora. Deželni odbor je po deželni ustavi le izvršujoči organ deželnega zbora in mora kot tak izvrševati vse sklepe deželnega zbora. Vodstvo bolnice je nasvetovalo, da se imenuje dr. Bock, ki že tri leta brezplačno v bolnici zdravi vse oči bolne. Torej je moral deželni odbor, naj bi to bilo tudi proti lastnemu prepričanju, imenovati ga ordinarijem.

Postopal sem v tem slučaju popolnoma pravilno, in krivda, ako je to sploh krivda, zadeva le deželni zbor za njegov ukaz, ne pa deželni odbor, ki ga je izvršil.

Osiavel sem v narodnem delu, napredek naroda mi je bil in mi bode prva skrb, zato zavračam in lahko zavračam napade, ki hoté oskruniti mojo čast. Kakor že dostikrat, povabil bodem tudi po letošnjem zasedanju častite svoje volilce k shodu in takrat jim bode dana prilika, izreči se o mojem postopanju, ne samo v tem, temveč tudi v vseh drugih vprašanjih.

Ljubljana, 14. novembra 1890.

Dr. J. Vošnjak.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto glid. 4.60; za pol leta
glid. 2.30; za četrt leta glid. 1.15.

Žujei:

13. novembra.

Pri **Matič**: Trotsch iz Ljubljane. — Gold iz Be-ljaka. — Pernold, Poppelbaum z Dunaja. — Anton iz Gradca. — Reindl iz Beovara. — Sagar iz Bludenca.

Pri **Stonu**: Lukošinek iz Železnikov. — Elvenich iz Frankobroda. — Ferjančič z Notranjskega. — Koos iz Maribora. — Petercel iz Spiljeta. — Tagliani iz Trsta. — Slieber iz Selca. — Eckert, Klausner, Adler, Hansel, Hochhauser z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Zeh iz Linca.

Pri **bavarskem dvoru**: Kapsch iz Črnomlja. — Schreiner z Dunaja. — Ivan in Jurij Hutter z Dolenjskega. — Jonke iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

10. novembra: Marija Kraker, delavka, 40 let, Kravja dolina št. 11, za rakom.

13. novembra: Marija Pavšek, delavčeva vdova 56 let, sv. Petra cesta št. 40, za srčno hibo.

V deželni bolnici:

10. novembra: Josip Pavlin, gostač, 60 let, za oslab-ljeum.

11. novembra: Uršula Trontel, duinarica, 67 let, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. nov.	7. zjutraj	737.2 mm.	4.6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	738.1 mm.	7.2° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.1 mm.	3.3° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 5.0°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dué 14. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88 65	88 70
Srebrna renta	88 80	83 85
Zlata renta	108 —	108 15
5% marcna renta	101 45	101 50
Akcije narodne banke	986 —	987 —
Kreditne akcije	304 —	303 60
London	115 65	115 55
Srebro	—	—
Napol.	9 14	9 14 1/2
C. kr. cekini	45 —	46 —
Neuške marke	56 62 1/2	56 65
4% državne srečke iz l. 1854	250 glid.	132 glid. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 —	182 — 50 —
Ogerska zlata renta 4%	—	102 — 40 —
Ogerska papirna renta 5%	—	99 — 55 —
Dunavska reg. srečke 5%	100 glid.	121 — —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	114 — 75 —
Kreditne srečke	100 glid.	184 — —
Rudolfove srečke	10 —	19 — —
Akcije anglo-avstr. banke	120 —	164 — —
Tramway-društ. velj. 170 glid. a. v.	—	— — —

Zahvala.

Globoko užaljeni vsled smrti našega nepo-zabnega soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta, gospoda

Tomaža Pirnat-a

zahvaljujemo se najiskrenejše vsem sorodnikom, prijateljem in znanem za veličastni spreved k zadnjemu počitku, posebno pa darovateljem kras-nih vencev, prečastiti duhovščini, slavnemu kato-liškemu društvu rokodelskih pomočnikov, kato-liški družbi in Marijanišču, kakor tudi gg. mešča-nom, ki so svetili pri krsti.

(814)

Žalujoči ostali.



Ivan Pribil naznanja v svojem in v imenu svojih otrok vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem prebitko vest, da je njegova ljubljena soproga oziroma mati, gospa

Ernestina Pribil-Kernova

mestna učiteljica (850)

danes dne 14. novembra 1890 ob polu 1. uri po-poludne po kratkej, a zelo hudej bolezni, previ-dena s sv. zakramenti za umirajoče, v 36. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Zemeljski ostanki predrage umrle se bodo pre-nesli v nedeljo dne 16. t. m. popoldne ob 1/4 na 4. uro iz hiše št. 24 na Starem trgu k sv. Kri-štofu, kjer bodo položeni k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Predrago umrlo priporočamo v blag spomin.

V Ljubljani, dne 14. novembra 1890.



Tužnim srcem naznanjamo, da je Vsemogočni v Svoji modrosti našo nepozabljivo kolegino, gospó

Ernestino Pribil-Kernovo

učiteljico

prevideno se svetimi zakramenti za umirajoče, danes ob polu 1. uri popoldne k Sebi poklical po kratki, a silno mučni bolezni.

V Ljubljani, dne 14. novembra 1890.

Učiteljstvo

(849) mestne dekliške šole pri sv. Jakobu.

Na najnovejši in najboljši način

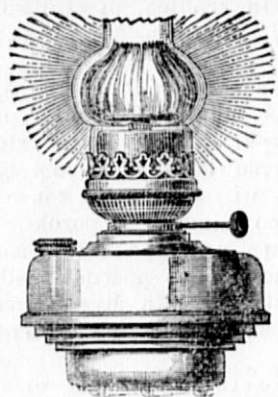
umetne

(847—1)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živea

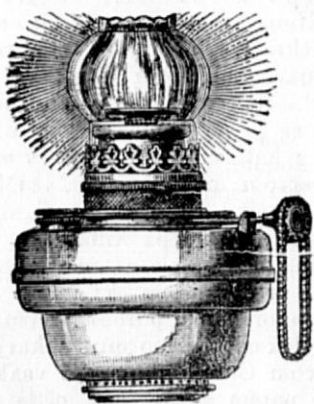
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.



Astralne svetilke

ustavek z gorilem

20" z 58 svečami svetlobne moči
30" s 104 " " "



Dunajska bliskovna svetilka 30"
ustavek z gorilem

ki se spodaj prižiga, uravnava
in ugasuje.

R. DITMAR NA DUNAJI.

Največja tovarna za svetilke v Evropi.



DITMAR-SVETILKE

po 4 do 157 sveč svetlobe.

Sezona 1890. **NOVOSTI.** Sezona 1890.

Svetilke s stebri in stojali s čipkastimi strešicami. — **Viseče in mizne svetilke** z najfinejše dekoriranimi majoličnimi podobami. — **Staronemške viseče, mizne in stenske svetilke**, črne, s pristno bakreno garnituro.

Zaradi velike svetlobe se posebno priporočajo:

Solčni gorilec s 15 in 18", svetloba 27 in 42 sveč.

Briljantni meteorni gorilec s kroglastim plamenom:

Velikost:	15"	20"	25"	30"	35"	40"
Svetloba:	31	50	70	87	138	157 sveč.

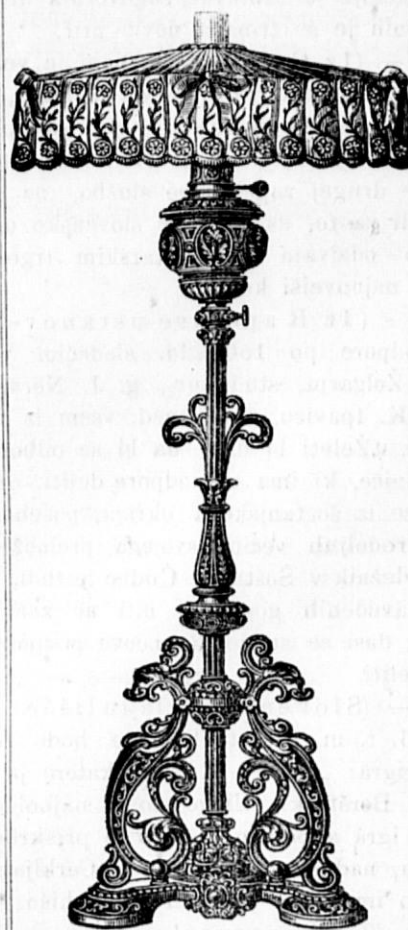
Dunajska bliskovna svetilka 30", svetloba 105 sveč,

ki se spodaj prižiga, uravnava in ugasuje.

Astralne svetilke 20 in 30", svetloba 58 in 104 sveč.

Astralne svetilke se morejo zaradi posebne oblike lahko postaviti v razne sve-tilniške podstavke.

(707—9)



Svetilka s stojalom
s čipkasto strešico.

Ditmar-jeve svetilke ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilkami.



Tovarniška znamka.